

UPPSKRUFVA, v. a. 1. Genom skrufning höja. — Äfv. *Skrufva upp*. — *Uppskrufvande*, n. 4. o. *Uppskrufning*, f. 2.

UPPSKRÄMMA, v. a. 2. Genom något skrämmande uppjaga, uppdriva. *U. vildt*. — Äfv. *Skrämma upp*. — *Uppskrämmande*, n. 4.

UPPSKUFFA, v. a. 1. Genom skuffning uppstötta. — Äfv. *Skuffa upp*.

UPPSKYFFLA, v. a. 1. Med skyffel upp-kasta, skjuta upp. — Äfv. *Skyffla upp*. — *Uppskyfflande*, n. 4. o. *Uppskyffling*, f. 2.

UPPSKÄRA, v. a. 3. (böjes som *Skära*) 1) Öppna genom skärning. *U. ett lik*. *U. en bok*, med pappersknif, vanlig knif eller sax öppna bladen i en häftad bok. *U. en penna*, formerna den för första gången. — 2) *U. såd*, med lie af-taga den. — Äfv. för begge bem. *Skära upp*. — *Uppskärande*, n. 4. o. *Uppskärning*, f. 2.

UPPSKÖLJA, v. a. 2. Svallande upp-kasta. *Sjön u-ljer sand på stranden*. — Äfv. *Skölja upp*.

UPPSKÖRTA, v. a. 1. 1) Nedtill hoptaga och uppfästa en klädning, en kappa o. s. v. Har till objekt äfven personen, på hvilken det göres. (Iron.) *Nu är jag väl u-d*, illa deran. — 2) (fig. fam.) *Se Pungslå, Tilltyga*. — Äfv. för begge bem. *Skörta upp*. — *Uppskörtning*, f. 2.

UPPSLAG, n. 3. 1) Uppslående. *U. af kort i spel*. — 2) (i musik) Rörelse med takt-pinnen uppåt, hvarmed anföraren för en orkester ut-märker de svagaste takt-delarna. — 3) (i prosodi) En stafvelse i början, som icke hörer till den daktyliska takten i daktylisk versart. — 4) Upp-viden kant nedtill på ärmarna af klädesplagg. *U-en på en rock*. — 5) Omkastning till mildt väder ifrån stark köld. — 6) (fig.) a) Vändning i händel-serna, i sakernas gång. *Nytt u.*, förändring, omkastning. — b) Inledningsämne. — 7) *Upp-och afslag*, ett slags försäljningssätt vid auktioner, då till en början auktionisten sätter på den uppropade varan ett högt pris, som, i fall intet bud göres, nedsättes, ända till dess någon ropar på, hvarefter stegring åter sker till högsta bud.

UPPSLAGNING, f. 2. Handlingen, då något uppslås. Se *Uppslå*, alla bem.

UPPSLAGSGODS, n. sing. (skepp.) Gammalt tågvirke.

UPPSLAGSKORT, n. 3. Kort, som slås upp eller blifvit uppslaget.

UPPSLAGSÄMNE, n. 4. Ämne för inledning till någon framställning, som man vill göra.

UPPSLAGSÄNDA, f. pl. — *ändar*. (fig.) Den sida af en sak, en fråga, ett ämne, som tages till uppslag för en framställning, afhandling, artikel.

UPPSLAMMA, v. a. 1. Fylla, uppgrunda med slam, gytja, mudder. — *Uppslamning*, f. 2.

UPPSLEKA ell. **UPPSLICKA**, v. a. 1. Med tungan upphämta i munnen. — Äfv. *Sleka* ell. *Slicka upp*.

UPPSLIPPA, v. n. 3. (böjes som *Slippa*) *Se Slippa upp*. — *Uppsluppen*, part. pret. Som sluppet upp. — Brukas äfv. adjektivt (fig. fam.) och betyder: Ytterst munter, ovanligt lustig.

UPPSLITA, v. a. 3. (böjes som *Slita*) 1) Slita på något, så att det går upp. — 2) *Se Utnöta*. — Äfv. för begge bem. *Slita upp*. — *Uppslitande*, n. 4.

UPPSLUKA, v. a. 1. (böjes som *Sluka*) 1) *Se Sluka*. *Jonas blef u-d af hvalfisken*. — 2) (fig.) Medtaga, göra ända på, förstöra. *Processer*

ha u-t all hans egendom. — Äfv. för begge bem. *Sluka upp*. — *Uppslukande*, n. 4.

UPPSLUPPEN, se *Uppslippa*.

UPPSLUTA, v. n. 1. 1) *Se Sluta upp* (under *Sluta*, v. n. 1.). — 2) (boktr.) Efter tryckning lossa stilen ur formen.

UPPSLÅ, v. a. 3. (böjes som *Slå*) 1) Slå eller kasta uppåt. *Hästen uppslog bakbenet*. — 2) Vända uppåt. *U. ett kort*. — 3) Spika upp. *U. ett anslag*. *U. tapeter*. — 4) Uppsätta, uppställa. *U. tält, ställningar, stånd*. *U. en säng*. — 5) Upphålla. *U. soppan ur pannan*. — 6) Hastigt eller häftigt öppna. *U. ögonen*. *U. en dörr*. *U. en bok*. — 7) (fig.) Upphäfva, bryta. *U. ett köp*. — Äfv. för alla bem. *Slå upp*. — *Uppslående*, n. 4. — *Uppslagen*, part. pass. *U-et kort*. *U. affisch*. *U-et tält, stånd*. *U. bok*. *U-et köp*.

UPPSLÄPA, v. a. 1. Släpa uppåt, uppför, till ett högre ställe. — Äfv. *Släpa upp*. — *Uppsläpande*, n. 4.

UPPSLÄPPA, v. a. 2. Låta komma upp. — Äfv. *Släppa upp*.

UPPSMIDA, v. a. 2. Förbruka, använda till smide. *Allt tackjernet, alla kolen äro u-dda*. — Äfv. *Smida upp*.

UPPSMINKA, v. a. 1. Mycket sminka. — Äfv. *Sminka upp*.

UPPSMÄLTA, v. a. 2. Smälta helt och hållet. — Äfv. *Smälta upp*. — *Uppsmältande*, n. 4. o. *Uppsmältning*, f. 2.

UPPSMÖRJA, v. a. 2. (böjes som *Smörja*) Smörja något gammalt, så att det åter blir lik-som nytt. — Äfv. *Smörja upp*. — *Uppsmörjning*, f. 2.

UPPSNAPPA, v. a. 1. Plötsligt uppfånga; öfverkomma. *U. en fiendlig transport af livs-medel*. *U. bref, nyheter*. — Äfv. *Snappa upp*. — *Uppsnappande*, n. 4. o. *Uppsnappning*, f. 2.

UPPSNO, v. a. 2. Upplösa något snodt. — Äfv. *Sno upp*. — *Uppsnöende*, n. 4.

UPPSNOKA, v. a. 1. (fam.) Snokande uppspana. — Äfv. *Snoka upp*. — *Uppsnokande*, n. 4.

UPPSNUSA, v. a. 1. (fam.) *Se Snusa upp*.

UPPSNYGGA, v. a. 1. (fam.) Göra fullkomligt snygt. Säges om person eller sak, som förut icke varit snygg, putsad, städad. — Äfv. *Snygga upp*.

UPPSNÖRA, v. a. 2. Upplossa något snördt. — Äfv. *Snöra upp*. — *Uppsnörande*, n. 4. o. *Uppsnörning*, f. 2.

UPPSOCKEN, f. 2. pl. — *socknar*. Socken uppe i landet (ej vid kusten).

UPPSOPA, v. a. 1. Sopa ihop. — Äfv. *Sopa upp*. — *Uppsopande*, a. 4. o. *Uppsopning*, f. 2.

UPPSPANA, v. a. 1. Genom spaning, forskning upptäcka. — Äfv. *Spana upp*. — *Uppspanande*, n. 4. o. *Uppspaning*, f. 2.

UPPSPARKA, v. a. 1. Genom sparkning öppna, spränga. *U. en dörr*. — Äfv. *Sparka upp*. — *Uppsparkande*, n. 4. o. *Uppsparkning*, f. 2.

UPPSPEJA, v. a. 1. *Se Uppspana*. — Äfv. *Speja upp*.

UPPSPEL, n. 3. Så kallas i brädspel, då alla 15 brickorna fås jemt upp å första tungan till venster i fjerde brädet.

UPPSPELA, v. a. 1. o. 2. 1) (i brädspel) *U. brickorna till hus*, efter tärningkastet till hus